

DECIZIA nr.437

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice –Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de Serviciul de Coordonare și Monitorizare a Colectarii Veniturilor Bugetare din cadrul D.G.R.F.P., prin adresa cu privire la contestatia formulata de către PF.

PF formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice -Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina sa, obligatii fiscale suplimentare .

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, avand in vedere ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati a fost comunicata contestatarei prin publicitate conform anuntului colectiv iar contestatia a fost depusa .., inregistrata la A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc , conform stampilei registraturii acestei institutii aplicata pe contestatie, aflata in original la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268, art.269, art.270 si art.272 alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, D.G.R.F.P. -Serviciul Solutionare Contestatii 2 este investita legal sa solutioneze contestatia formulata de catre PF.

I.Prin contestatia inregistrata la A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc PF contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care a fost obligata sa achite suma cu titlu de obligatii restante de restituit la APIA , urmare preluarii acestora de la contribuabilul Z , tatal contestatarei, decedat.

Contestatarara arata ca a fost declarata mostenitoare a persoanei decedate Z prin Sentinta civila pronuntata de Judecatorie in dosarul ...insa nu a avut cunostinta de succesiunea deschisa, motiv pentru care nu a acceptat mostenirea.Sustine ca in decursul procesului de succesiune nu a primit la domiciliul actual nicio notificare in acest sens.

Contestatarara solicita ca, in vederea recuperarii obligatiilor datorare de defunctul Z , organele fiscale sa se indrepte catre imobilele, pentru care depune copie dupa Incheierea emisa de Oficiul de Cadastru si Publicitate Imobiliara , unde a fost trecuta ca mostenitoare a defunctului Z.Obligatiile fiscale mai pot fi recuperate din terenurile agricole arabile si faneata pe care defunctul le detine.

Contestatarara sustine ca dupa incheierea procesului verbal de audiere de catre organul fiscal din cadrul Serviciul Fiscal Orasenesc nu a primit la dosar nicio notificare privind decizia luata in dosarul de recuperare.

Pentru motivele prezentate contestatarara solicita admiterea contestatiei si anularea actului administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati , organele fiscale din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina PF, in calitate de mostenitoare a contribuabilului Z , obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare pe perioada supusa impunerii, se retin urmatoarele:

In ceea ce privește contestatia formulata de către PF împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care s-au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale ;

D.G.R.F.P.- Serviciul Solutionare Contestatii 2 este investita să se pronunte dacă organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc , a emis în mod legal Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care a stabilit in sarcina mostenitoarei PF obligatii de plata reprezentand sume restante de restituit către APIA de către debitorul Z, decedat, in conditiile in care din dispozitivul Sentintei civile pronuntata de Judecatorie, ramasa definitiva, succesoarei PF, în calitate de fiica, ii revine o cota de 3/16 din masa succesorală ramasa de pe urma defunctului Z iar potrivit legii, mostenitorii raspund pentru datoriile si sarcinile mostenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral proportional cu cota fiecaruia.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati , organele fiscale din cadrul AJFP-Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina PF in calitate de mostenitoare a debitorului Z , obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z, in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

In contestatia formulata contestatara solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati pe motiv ca chiar daca prin prin Sentinta civila pronuntata de Judecatorie a fost numita mostenitoare a defunctului Z nu a avut cunostinta de succesiunea deschisa si nu accepta mostenirea.

Contestatară solicita ca, in vederea recuperarii obligatiilor datorare de defunctul Z , organele fiscale sa se indrepte catre imobilele, pentru care depune copie dupa Incheierea emisa de Oficiul de Cadastru si Publicitate Imobiliara , unde a fost trecuta ca mostenitoare a defunctului Z. Obligatiile fiscale mai pot fi recuperate din terenurile agricole arabile si faneata pe care defunctul le detine .

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile art.23 si art.27 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare , potrivit carora:

-art.23

“(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;[...]

(2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit. a) și b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză.

-art.27

“(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.”

coroborat cu dispozițiile art.1114 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, potrivit caruia:

„(2) Moștenitorii legali și legatarii universali sau cu titlu universal răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia.”

Din prevederile legale enunțate se reține că în cazul în care obligațiile fiscale nu au fost îndeplinite de către debitorul decedat acestea revin moștenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului în condițiile dreptului comun și răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei în raport de susținerile contestate și prevederile legale enunțate se rețin următoarele:

Serviciul Fiscal Orasenesc a primit de la Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură cu adresa .. spre executare creanțe pe numele Z, în conformitate cu prevederile art.40 din OUG nr.66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor aparute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.

Urmare verificării datelor personale ale Z, organele fiscale au constatat că acesta figurează ca fiind decedat, fapt pentru care au solicitat Camerei Notarilor Publici să facă mențiuni în Registrul Special prevăzut de lege despre începerea executării silite, respectiv să elibereze un certificat din care să rezulte dacă moștenirea debitorului a fost sau nu dezbătută iar în caz afirmativ care sunt persoanele care au calitatea de moștenitori precum și faptul dacă până la acceptarea moștenirii de către cel puțin unul dintre succesibili a fost sau nu numit un curator al succesiunii.

Prin adresa înregistrată la Serviciul Fiscal Orasenesc, Camera Notarilor Publici comunică faptul că nu s-a deschis succesiunea privind procedura notarială privind pe defunctul Z decedat, iar mențiunea pentru începerea executării silite împotriva defunctului a fost înregistrată în registrul național notarial de evidență a creditorilor persoanelor fizice și a opozițiilor la efectuarea partajului succesoral.

Se reține că, ulterior a fost înregistrată la Serviciul Fiscal Orasenesc, Sentința civilă emisă de Judecătoria, având ca obiect succesiunea după defunctul Z hotărâre comunicată de instanța de judecată în vederea calculării eventualelor obligații fiscale ce decurg din dezbătutarea moștenirii.

Sentința civilă pronunțată de Judecătoria în dosar a rămas definitivă, după cum rezultă din Încheierea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară -Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

Din dispozitivul Sentintei Civile pronuntata de Judecatorie in dosar , rezulta ca instanta de judecata:

„Admite actiunea formulata de reclamanta in contradictoriu paratii si in consecinta constata ca dupa defunctul Z decedat , sunt succesori legali:

- PF in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- nepoata de fiu predecedat cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- sotie supravietuitoare cu o cota de 1/4 din masa succesorală;

Constata ca masa succesorală ramasa dupa defunctul Z se compune din cota de 1/2 din imobilul teren si imobil casa de locuit .

Dispune intabularea in cartea funciara a dispozitiilor prezentei sentinte.”

Din Sentinta civila , se retine ca PF are calitatea de mostenitoare legala a defunctului Z iar in calitate de fiica instanta de judecata i-a atribuit o cota de 3/16 din masa succesorală;

Se retine ca prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati , organele fiscale din cadrul AJFP - Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina PF in calitate de mostenitoare a debitorului Z obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din prevederile legale mai sus enuntate, se retine ca in conditiile in care obligatiile fiscale nu au fost indeplinite de catre debitorul decedat acestea revin mostenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului si raspund pentru datorile si sarcinile mostenirii proportional cu cota fiecaruia. Din documentele mai sus prezentate se retine ca PF are calitatea de mostenitoare legala a defunctului Z iar in calitate de fiica a acestuia instanta de judecata i-a atribuit o cota de 3/16 din masa succesorală, astfel ca aceasta raspunde pentru datorile si sarcinile mostenite doar in cota de 3/16 din obligatiile fiscale restante ale defunctului.

In speta, se retine ca organul fiscal din cadrul Serviciului Fiscal Orasenesc a emis decizii de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati conform Ordinului presedintelui ANAF nr.63/2017 , pentru fiecare mostenitor al defunctului cu debitul reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre defunct, pe motiv ca bunurile ce compun masa succesorală dupa defunctul Z sunt indivizibile prin indivizibilitate naturala respectiv ca bunurile imobile nu au fost dezmembrate in parti individuale detinute de catre fiecare mostenitor in parte , proprietatea asupra acestora fiind comuna fara a exista un partaj al acestora; considera ca in speta sunt aplicabile exceptiile prevazute de art.1114 alin.(2) din Codul civil , respectiv dispozitiile art.1155 si art.1157 din Codul civil iar oricare mostenitor poate fi urmarit pentru intreg cu drept de regres.

La art.1155 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil se prevede:

„Plata pasivului. Exceptiile de la divizarea de drept a pasivului moștenirii

(1) *Moștenitorii universali și cu titlu universal contribuie la plata datorțiilor și sarcinilor moștenirii proporțional cu cota succesorală ce îi revine fiecăruia.*

(2) *Înainte de partajul succesoral, creditorii ale căror creanțe provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenirii ori s-au născut înainte*

de deschiderea moștenirii pot cere să fie plătiți din bunurile aflate în indiviziune. De asemenea, ei pot solicita executarea silită asupra acestor bunuri.

(3) Regula divizării de drept a pasivului succesoral nu se aplică dacă:

a) obligația este indivizibilă;

b) obligația are ca obiect un bun individual determinat ori o prestație determinată asupra unui astfel de bun;

c) obligația este garantată cu o ipotecă sau o altă garanție reală, caz în care moștenitorul care primește bunul afectat garanției va fi obligat pentru tot, însă numai în limita valorii aceluși bun, iar participarea sa la restul pasivului moștenirii se reduce corespunzător;

d) unul dintre moștenitori este însărcinat, prin titlu, să execute singur obligația. În acest caz, dacă titlul îl reprezintă testamentul, scutirea celorlalți moștenitori constituie o liberalitate, supusă reducțiunii dacă este cazul.”

Din coroborarea art.1155 alin.(1) cu art.1114 alin.(2) din Codul civil, mai sus enunțate se reține ca moștenitorii universali și cu titlu universal sunt ținuți să răspundă de pasivul succesoral numai cu bunurile din patrimoniul succesoral și numai proporțional cu cota fiecăruia.

Prin cota fiecăruia se înțelege vocația la succesiune a moștenitorilor și nu ceea ce ei au cules efectiv. Prin urmare pasivul succesoral se divide de drept între succesorii în drepturi la data deschiderii succesiunii adică nu se transmite în stare de indiviziune așa cum se întâmplă în cazul activului succesoral.

Diviziunea de drept a pasivului succesoral între moștenitori influențează dreptul de urmarire al creditorilor succesoralii, astfel ca, creditorii trebuie să își divizeze urmarirea, îndreptându-se împotriva fiecărui moștenitor proporțional cu partea lui ereditară.

În conformitate cu prevederile art.1155 alin.(2) din Codul civil se acordă preferința creditorilor succesiunii și creditorilor ale căror creanțe provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenirii ori s-au născut înainte de deschiderea moștenirii, ca înainte de efectuarea partajului succesoral să poată cere să fie plătite din bunurile aflate în indiviziune. Astfel creditorii menționați pot cere înainte de efectuarea partajului urmarirea bunurilor succesorale, chiar aflate în indiviziune fără a constitui un impediment divizarea de drept a pasivului și faptul că plata datoriei va fi suportată proporțional cu cota fiecăruia din moștenire. Totodată ei pot solicita executarea silită a bunurilor.

În speța, după cum s-a arătat și mai sus este vorba de debitul *i* reprezentând sume restante de restituit către APIA de către defunctul *Z* și nu de creanțe ce provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenite, obligație care ar fi indivizibilă.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate potrivit cărora moștenitorii universali și cu titlu universal sunt ținuți să răspundă de pasivul succesoral numai cu bunurile din patrimoniul succesoral și numai proporțional cu cota fiecăruia iar pasivul succesoral se divide de drept între succesorii în drepturi la data deschiderii succesiunii (nu se transmite în stare de indiviziune așa cum se întâmplă în cazul activului succesoral) și luând în considerare Sentința civilă pronunțată de Judecătoria având ca obiect succesiunea după defunctul *Z* prin care instanța de judecată a stabilit succesorii legali precum și cota fiecăruia din masa succesorală rămasă după defunctul *Z*, se reține că *PF* în calitate de fiică a defunctului, răspunde cu cota de 3/16 din pasivul succesoral așa cum s-a stabilit prin hotărârea

judecătorească și nu cu întreg pasivul succesoral reprezentând sume restante de restituit către APIA de către defunctul Z, cum a stabilit organul fiscal prin actul administrativ fiscal contestat.

Mai mult, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că vreun succesor ar fi insolubil așa cum se prevede la art.1157 din Codul civil.

Totodată, în speta se poate solicita executarea silită a bunurilor din patrimoniul succesoral, așa cum prevede legea și susține și contestatarea în contestația formulată.

În aceste condiții, în măsura să stabilească obligația fiscală datorată de moștenitoarea PF din pasivul succesoral în raport de bunurile din patrimoniul succesoral și proporțional cu cota din masă succesorală atribuită de instanța de judecată prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, este organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orășenesc, având în vedere dispozițiile art.6 și art.7 coroborat cu prevederile art.148 și art.149 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

-art.6

"(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța starilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatările complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauza raportat la momentul luării unei decizii."

-art.7

"(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte."

-art.148

"(1) Pentru stabilirea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară.

(2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerență a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și pe baza oricăror informații și documente transmise de terți sau deținute de organul fiscal, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.

-art.149

(1) În situația în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferențe față de creanțele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile și/sau informațiile în legătură cu acestea declarate de contribuabil/plătitor, acesta înștiințează contribuabilul/plătitorul despre constatările efectuate. Odată cu înștiințarea, organul fiscal solicită și documentele pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situației fiscale.

(2) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost prezentate de contribuabil/plătitor în termen de 30 de zile de la comunicarea înștiințării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal stabilește diferențele de creanțe fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz.”

Din prevederile legale enunțate se reține că în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale, organele de inspecție fiscală au obligația să examineze starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organele de inspecție fiscală au obligația să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

În consecință, în speta se vor aplica prevederile art.279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare potrivit căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborat cu prevederile pct.11.4 din Ordinul 3741/2015 din Ordinul nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

”Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat.”

și se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati emisă pe numele PF mostenitoare a defunctului Z, de organul fiscal din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc, cu privire la obligații fiscale reprezentând sume restante de restituit către APIA de către debitorul Z, decedat.

În conformitate cu prevederile art.93 și 95 din Legea nr.207/2018 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

-art.93

“(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”
- art.95

„(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.”

coroborat cu dispozițiile Ordinului presedintelui ANAF nr.63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc va emite decizie de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati și va stabili obligațiile fiscale datorate de către PF în raport de prevederile legale enunțate, documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și informațiilor și documentelor transmise de terți sau deținute de organul fiscal și considerentele prezentei decizii.

Totodată, potrivit pct.11.5 din Ordinul nr.3741/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală :

“Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și prevederilor pct.11.4 din Ordinul 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati, contestată de către PF, înregistrată la D.G.R.F.P.,cu privire la obligații fiscale reprezentând sume restante de restituit către APIA de către debitorul Z, decedat.

Organul fiscal din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc, va proceda la reanalizarea situației fiscale a PF în calitate de succesor a defunctului Z și stabilirea corectă și legală a obligațiilor datorate bugetului de stat având în vedere considerentele prezentei decizii, documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și informațiile și documentele transmise de terți sau deținute de organul fiscal și prevederile legale aplicabile speței; prin noul act administrativ fiscal întocmit nu se va crea o situație mai grea contestatarii în propria cale de atac, decât cea stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunal, in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ.